

[Statsministeren.]

at nå lidt længere i forhandlingerne. Jeg har lagt mærke til, at man også nu under behandlingen af udskrivningsloven fra oppositionens side har søgt at lægge ansvaret herfor over på regeringen. Kunne man ikke fra oppositionens side tænke sig, at en af årsagerne til, at vi ikke er nået længere, er, at man fra oppositionens side ikke har været så forhandlingsvillig?

Vi er fra regeringens side, som vi før har givet udtryk for, villige til at fortsætte forhandlingerne, men man må jo nok, når man har hørt de indlæg, der har været fremsat i dag, spørge sig selv, om der hermed er givet en særlig god indledning for sådanne forhandlinger. Men hvis det ærede medlem nu gennem det, der hedder et personligt angreb på mig, har fået udløsning for den utilfredshed, der beherskede det ærede medlems sind, og derefter kan optage forligsforhandlinger, så kan jeg kun være tilfreds med det.

Jeg kunne naturligvis afslutte med at prøve på at karakterisere det ærede medlem. Jeg har altid betragtet det ærede medlem som en saglig politiker; jeg vil gerne have lov at blive ved med det.

Peter Nielsen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har sammenlignet mig med Münchhausen. Nu er det jo mange år siden, jeg har læst om ham, så jeg vidste ikke, om jeg skulle blive glad eller bedrøvet over sammenligningen, og jeg har derfor måttet have fat i et leksikon. Heraf fremgår det, at det må dreje sig om en tysk friherre, Friederich von Münchhausen, der i sine unge år søgte til Rusland, hvor han blev stærkt værdsat ved det russiske hof. Han fik i 1740 løjtnantspatent af den russiske kejserinde Anna, der var en broderdatter af Peter den Store. Münchhausen deltog på russisk side i mange krige, hvorunder han blev såret flere gange, bl. a. i benet. . . . (*Munterhed*) . . . ja, jeg citerer kun efter et leksikon — og dette betød, at han resten af sin levetid var halt. På sine ældre dage søgte han bort fra Rusland tilbage til sit hjemland, og her sad han ved arnens ild og fortalte fantasifulde historier. Disse historier blev gennem århundreder en skattet børnelæsning.

Se, nu har jeg intet løjtnantspatent, og

jeg har heller aldrig været i Rusland, så det må vel være det med fantasien, det drejer sig om. Nu er det jo ikke noget at være ked af, hvis man har lidt fantasi, men jeg forstår ikke, hvad det vedrører min omtale af det foreliggende lovforslag. Jeg har sagt, at der nu ikke gives lettelser i den personlige indkomstskat således som i det oprindelige forslag. Vi får, som den højtærede finansminister har sagt, ikke hævet bundgrænsen fra de 5 800 kr. op til 6 500 kr. Vi får ikke den foreslåede nedsættelse til 21 af beskatningsprocenten for indkomster mellem 6 500 kr. og 20 000 kr. Det er dog det rent faktiske, men selvfølgelig er jeg og alle andre klar over, at det var omsen, der skulle betale disse skattelettelser foruden at sikre en økonomisk stabilisering. Skulle noget sådant blive skattet børnelæsning gennem århundreder, er det da ikke på grund af fantasifuldhed, for det er nemlig de tørre fakta. Lad os håbe, at de fortsatte forhandlinger i udvalget må medføre, at vi kan få disse lettelser i den direkte skat.

Min omtale af de videre forhandlinger om omsen kan dog heller ikke være udtryk for fantasifuldhed. Jeg har her betænkningen, hvori der står:

„Udvalget vil fortsætte forhandlingerne om det fremsatte forslag om almindelig omsætningsafgift.“

Det er undertegnet af 17 udvalgsmedlemmer. Jeg ved ikke, om de er fansasifulde alle sammen; der er i hvert fald det ærede medlem hr. Aksel Larsens underskrift på det også. Det er som omtalt muligt, at man i udvalget vil begynde arbejdet på en art skattereform. Er det tilfældet — det understregede jeg klart — vil mit parti også møde med sine ønsker til en sådan skattereform; jeg har således omtalt kildeskatten, skattefradragets bortfald, kapitalvindingsskatten og i øvrigt et forenklet skattesystem. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen spurgte, om det er mit personlige synspunkt eller mit partis. Det er begge dele, og det fremgår klart af vor enstemmige kongresudtalelse og program, at det er socialdemokratiets mål inden for skattepolitikken.

Der er så spurg, hvorfor vi ikke gennemfører det. Det gør vi også, når vi har magt til det, men det perspektiv, det ærede medlem hr. Aksel Larsen oprullede: at social-